

Szemés Savár

3. szám

TEÁTRUM PINCEHELY GALÉRIA

2012. szeptember

A DRANKA-KÖR ALKALMI KIADVÁNYA

Secco Falka I.

„emberfészkek”

Secco Falka I. – a Teátrum Pincehely Galéria „az ember galériája” és a Dranka-kör kiállításai és első művésztelepe

A Miskolci Galéria Városi Művészeti Múzeum Színháztörténeti és Színészmúzeum Teátrum Pincehely Galériája és a Dranka-kör 2012. júliusban és augusztusban rendezte első művésztelepét „Secco Falka I.” címmel, majd ősszel mutatta be, a (Festészet Napján is látható) „Körbe-görbe” című kis képek kiállítását és Kiss Tanne István önálló, portréfotó kiállítását, mely a seccót festőkről készült.

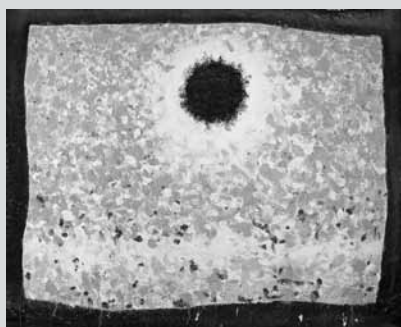
A művészek két hónapon át (szabad időbeosztásban és szabad tematikával), külön-külön, elhatárolt felületen figurális seccót festettek a TPG Galéria lépcső melletti, kis „kápolna-szerű” fülkéjében. A színház épületegyüttesének szomszédságában működő galéria fontosnak tartotta, hogy kiállítási témaválasztásainál is előtérbe helyezze az embert és cselekedeteit, akár hétköznapi, akár színpadi értelemben, ezért megkért minden alkotót, hogy figurális munkatervét is így készítse. Huszonkét művész kapott felkérést az együttes munkára, tehát a festendő felület szabálytalan nagysága is, a jelentkezők számától függően alakult, amely kb. 70x50cm-től 100x70cm-ig is terjedhetett.

Varsányi Emília

Homonna György

Seres László

Zombori József

Drozsnik István

Láng Eszter

Dunai Beáta

Pálfalusi Attila

Tizenhat alkotó vállalta a két hónapon át tartó művésztelepi munkát és ők azok, akik szerepelnek „Körbe-görbe” című miniképek fesztiválján is. A tárlaton kisméretű, egységes kör alakú, fekete korongra felvitt munkák zárt és rendezett sorrendben sorakoznak és ellensúlyozzák a seccón látható, szabadon futó ábrázolásokat. Téből térbe hívnak, az egyikben időszakos bemutatóra, míg a másokban talán az időtlenség babérjaival kacérkodva mutatják meg az egyén formai- és színvilágát. Tizenhat művész, tizenhat életút, tizenhat kép a tematikus kiállítóhelyen és a „kápolnaszerű” fülkében. A Teátrum Pincehely Galéria pincéjében, ahol falrészek görbék és egyenetlenek, mint Géro György titokzatos otthonában a „minden”. Érezzük, hogy valaki, a régmúlt időből, keze nyomát kínálja a ma festő mesterének, hogy vakolatát színezzé – ékesítse hétköznapi munkáját – nem gondolván, hogy a fal majdnem minden négyzetcentiméterére üzenet kerül... talán a még távolabbi jövőnek. Ezek az üzenetek „emberfészkek”, amelyben már benne lakik nő és férfi. Drozsnik István, Dunai Beáta, Homonna György, Láng Eszter, Lőrincz Róbert, Lukács Róbert, Máger Ágnes, Orosz Csaba, Pataki János, Pálfalusi Attila, Puskás Márta, Seres László, Urbán Tibor, Varsányi Emília, Veres Attila, Zombori József. Valamennyien az archaikus formák mai feldolgozásával, hitet tesznek közös kultúránk folyamatossága mellett. A számos munka „itt és ott”, összeáll egy monumentálisabb képpé, egyszerre régi és új, átélhető és megélhető. Minden magába fordul vissza, valahol befejezett és tökéletes, akár kör alakú, akár szabálytalan secco, az egyén teremtő erejének jelképét, a végtelenség szimbólumát fogalmazza meg.

A tárlatokhoz szorosan kapcsolódik Kiss Tanne István fotóművész önálló kiállítása is, amely nemcsak dokumentál, hanem egyben minden alkotó portréját is megrajzolja a fényképezőgép segítségével. A fotográfus végigkísérte a falfestmények születését, tanúja volt minden alkalomnak, amikor a képzőművész titkaiból felépítette a számára megőrzendő pillanatot. Sorsokat gondoz a papírlapokon, ahol az ember és a munka összetartozását mutatja meg. Egyetlen alkalommal, egyetlen kimetszett képpel állítja szembe az eltelt hónapok sok-sok kihasznált, vagy elveszett lehetőségét, így ábrázolva a nem mindennapi vállalkozást.

Mindhárom tárlat – a „Secco Falka I.” karakteres festményeivel, a „Körbe-görbe” képek hiteles tartalmukkal, míg Kiss Tanne István az „időt” is ábrázoló fotóival – igazolják a Teátrum Pincehely Galéria és Dranka-kör ünnepi vállalkozásait. Technikai elkülönülésben, de mégis szinkron munkában született alkotások 2012. novemberig látogathatók és várják mindazokat, akik szemlélődve szeretnék megismerni az így megfogalmazott ismeretlent.

Urbán Tibor képzőművész

a Teátrum Pincehely Galéria kurátora és a Dranka-kör alapítója

Pataki János

Máger Ágnes

Lukács Róbert

Urbán Tibor

Lőrincz Róbert

Orosz Csaba

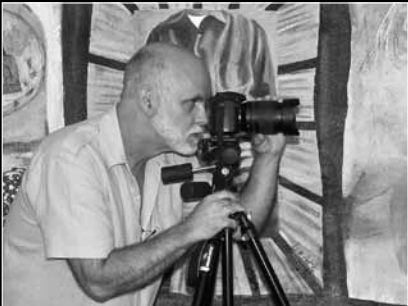
Veres Attila

Pásztor Márta

Kiss Tanne István
munkaportréi a seccót festő művészekről

Kiss Tanne István

Láng Eszter

Pásztor Márta

Veres Attila

Máger Ágnes

Lőrincz Róbert

Seres László

Zombori József

Pataki János

Pálfalusi Attila

Homonna György

Dunai Beáta

Urbán Tibor

Varsányi Emília

Drozsnik István

Orosz Csaba

Lukács Róbert

csókolom ...

egy befejezetlen képes gondolat

Drozsnayik István

Dunai Beáta

Homonna György

Láng Eszter

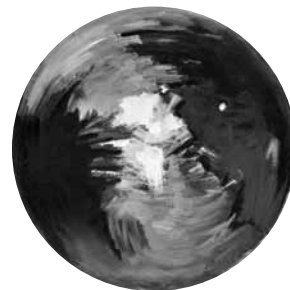

Lőrincz Róbert

Sok-sok évvel ezelőtt, egy tavaszi napon, a mobil telefonom zenéjére álmosan ébredtem, egy különös mondat társaságában kezdtem a napot. Hogyan, nem vett tőlem képet a műgyűjtő?... ismételgettem a fürdőszobában, a konyhában és a ruhásszekrény előtt. Elképzeltem, amint művész kollégáim sajnálgatnak és megértő pillantások mögé rejtett kárörvendéseiket leplezgetik e gondolatok hallatán... és várják, újra és újra, hogy elmondjam: Hogyan nem vett tőlem képet a műgyűjtő? E önkínzások közepette az órára néztem, majd ellenőriztem magamat, a zakómhöz nem illő „Adidosz” papucsomat gyorsan lecseréltem utcai cipőmre és botladozva átlépkedtem a bejárati ajtó előtt fekvő puli kutyáimat is... és csak ismételgettem, ismételgettem a válsz nélküli kérdést: Hogyan, nem vett tőlem képet a műgyűjtő?... de a kapuhoz érve, már másra lettem figyelmes. Laci szomszéd szaladt el mellettem, szinte ülő tartásban (van, aki így szalad) egy korábbi busz elérése reményében igyekezett... csak integethettem, mert tudtam, ilyenkor a hallókája ki van kapcsolva, hiába szoltam volna utána, hogy a reggeli borotválkozás után, egy diónyi habot a fülénél hagyott. Ekkor egy kertszomszédunk, László rohanása miatt, inkább hozzám fordult és köszönés helyett, csak annyit kérdezett, miért nem hívom valamelyik kutyámat „barátok közt”-nek? Értettem... értettem, de legyintettem... és indultam én is a buszhoz, haladtam a magam tempójával és az útkeresztveződésnél találkoztam Irénke nénivel (nem így hívják, csak – azért is – átkereszteltem) aki mindig, mindenhol Attilának szólít és mostani találkozásunkkor is megkérdezte: megyünk, megyünk Attila fiam? Nem tetszően, de illendően köszönést mímelve, hümmögtem valamit és a következő ötven métert, ennek a helyzetnek a feldolgozásával töltöttem – hihetetlen, hogy nem ismer fel, pedig az újságban is szerepelt már a nevem. Pár perc múlva, a kocsmá felől, feltűnt egy utcánkban lakó férfi, aki biciklivel jött velem szemben, folyamatosan oldalára billenve, szinte csak a jobb lábával hajtotta, lökte előre kerékpárját. Ő soha, semmilyen köszönésemre nem felel, csak néz és néz, immár harminc éve - most is így történt. Elhatároztam, hogy legközelebb, majd azt mondom Neki, hogy hellóka, talán fogadja ezt az üdvözlésemet... igen ez jó lesz, így még nem köszöntem... motyogtam magamban és lassan már a megálló közelébe értem. Láttam a reggeli buszra várakozókat – peronon sokan voltak, iskolások, munkába járók –

Lukács Róbert

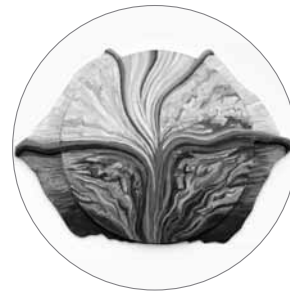
Máger Ágnes

Orosz Csaba

Pálfalusi Attila

Pásztor Márta

Pataki János

Seres László

Varsányi Emília

Zombori József

gondoltam, így újra kellemetlen utazásom lesz. Beálltam a sorba és illendően köszöntem közelebb állóknak és úgyszintén bólogattam a távolabb elhelyezkedőknek. Ekkor figyelmes lettem két ismerős kamasz lányra, Annára és Izabellára, akik mosolyogva közeledtek felém és hangosan üdvözöltek: csókolom, fogkrémnek tetszik lenni!? Némán forgolódtam (ki lát még?), majd válasz nélkül, zavartan, nyálás zsebkendővel, törölgetni kezdtem a számat és az államot. Pirulva, a biciklis emberre is gondoltam, aki biztosan ezért néz mindig hallgatagon, mert nem ismer fel, mondjuk a fogkrém miatt... de, de harminc éve mégsem lehetek fogkrémes? Talán először, most köszöntek nekem így: csókolom... A bentről való, kifelé figyelés-látás nehéz, hisz az idő múlását nem mutatja, nem láttatja a biztos, mindent megmutató tükörképet sem, amit csak alkalmanként pillanthatunk meg. Ilyen és kuszább és még bonyolultabb gondolatok közben – próbáltam magyarázni az idő múlását és hirtelen visszalépkedtem az időben. tizenhat éves koromban, én is, mint minden illendőséget tudó, falusi gyerek, a felnőtteknek, csókolom-ot köszöntem... Abban az időben történt, hogy a szülőfalum plébánosa, egy másik település templomának, kb. tizenöt méter magasan elhelyezkedő, vakablakainak festésével bízott meg. Több száz éves, előkarcolt, szent figurákat festhettem újra, a feladat sok napon át tartott. Az egyik délután, biztonsági kötél nélkül mozogtam, tettem a dolgomat és az alig fél méter mély, íves ablakban – meggondolatlanul, a munka lázában – hirtelen leguggoltam és a falnak ért térdem rúgóként lökött el. Egyensúlyomat veszítve, talán ösztönösen kapkodva a levegőben, mondhatni az utolsó pillanatban, mégis elkaptam egy állványdeszkát. Hosszú ideig mozdulni sem tudtam, az ott dolgozó segéd munkások vonszoltak le, miután az egész testemet átjáró remegés megszűnt. A földközeli biztonságban, alkalmi kollégáimmal felnéztünk – én a balesetet alig kiheverve, mondjuk túlélve – bámultuk a magasságot és a most, már a félbehagyott falfestményeimet is. Hirtelen az egyik kőműves megtörve csendet, a secco felé mutatva, csak annyit mondott: ott, az a vonal, **körbe-görbe...**

Urbán Tibor

Urbán Tibor

Veres Attila

A kiállítás megtekinthető 2012. szeptember 20-tól, vasárnap és hétfő kivételével naponta 9.00 - 17.00 óráig a Színháztörténeti és Színészmúzeum, **Teátrum Pincehely Galériájában** Miskolc, 3530 Déryné utca 3.
Kiadja a **Miskolci Galéria Városi Művészeti Múzeum NKft.** Miskolc, 3530 Rákóczi u. 2. www.miskolcigaleria.hu

Felélős kiadó: **Bán András** ügyvezető igazgató
Alapító szerkesztő: **Urbán Tibor**
Reprodukció: **Kiss Tanne István**
Tipográfia: **Tóth Péter**

Készült 400 pld-ban 2674/2012.

Támogatók:
Á.Tóth és Barátai Produkciós és Reklámügynökség Kft.
(grafikai tervezés és nyomdai kivitelezés)
Litwin József iparművész
Bencsik Attila ötvös-iparművész

Médiatámogató:
Spanyolnátha Művészeti Folyóirat
www.spanyolnatha.hu

Á.Tóth & Barátai
PRODUKCIÓS ÉS REKLÁMÜGYNÖKSÉG KFT.

